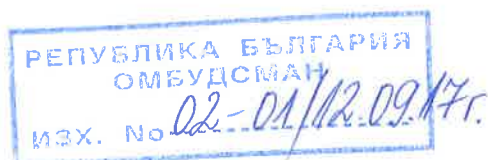

ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КВПЧ-753-14-13
дата 18.09.2017г.

ДО
Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНА
ПОЛИТИКА, БЛАГОУСТРОЙСТВО И
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ

ДО
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА
На Ваш Изх. № КВПЧ-753-14-13/08.09.2017г.

ДО
Г-Н АНДОН ДОНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПОЛИТИКИТЕ
ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 754-01-48, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители на 26.07.2017г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕСЕЛИНОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДОНЧЕВ,**

Във връзка с внесен законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 754-01-48, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители на 26.07.2017г., разпределен на Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление като водеща парламентарна комисия, бих искала да изразя пълната си подкрепа в качеството си на омбудсман на внесенния законопроект и да подчертая необходимостта от ускоряване и облекчаване на процеса по добавяне на бащино име в издавания български акт за раждане на деца, родени в българско семейство, но извън пределите на родината си.

Считам, че подобряването на нормативната уредба в тази насока ще е ясен знак за институционална решимост за национална политика, която отговорно подхожда към негативните демографски реалности, отстоява европейските ценности за свободно движение на хора, защитава и развива националната идентичност и традиция и се основава както на субективни характеристики, така и на обективни – икономически показатели.

Българските семейства, които временно или трайно пребивават в чужбина, са интегрална част от нашето общество. Във всички свои действия българският законодател следва да отчита, че тяхното гражданство е равноправно и правата им не се влияят или променят от моментното им местоположение. Голяма част от тях влагат собствени средства в страната под различни форми с надеждата да допринесат със своите усилия за една просперираща, свободна и правова държава. Наличието на разграничителни процедурни тежести създават усещането за различно отношение, което противоречи на Конституцията на Република България и на философията на „европейското семейство“.

Липсата на бащино име на български граждани, върнали се да живеят в България, би възпрепятствала плавното им интегриране в страната и би ги поставила в неравностойно положение.

Институцията на омбудсмана е ангажирана с разрешаване на този проблем още от 2015г., както е изтъкнато и в мотивите към внесенния законопроект, и към настоящия момент с оглед постъпили нови жалби, продължава да търси начини за нормативното му разрешаване.

В мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация е подчертано, че: „Името на едно човешко същество е фундамента на неговата идентичност, то е елемент от неговата уникалност. То определя принадлежността му към едно семейство, връзката му с родителите му, но и към едно етнокултурно пространство, към една нация“. Няма как да не се съглася с тези твърдения като считам, че добавянето на бащино име би представлявало още един такъв елемент към идентичността на човек.

В българската именна система бащиното име е с особено значение за идентичността на човек, което става видно и при сключване на граждански брак. Традиционно съпругата приема фамилното име на съпруга, а бащиното име остава белегът за принадлежност към дадено семейство и родители. Традиция, която не е без значение, която укрепва българските ценности, която отразява същностните характеристики на всяко общество.

Във връзка с гореизложеното, моята препоръка е законопроектът да бъде разгледан в максимално кратки срокове, с оглед на защитата на правата на голям кръг от граждани и възстановяване на справедливостта.

Използвам случая да Ви запозная и с едно предложение за изменение на Закона за гражданската регистрация, което постъпи в институцията на омбудсмана. Предложението касае разпоредбата на чл. 99а, чийто досегашен текст се предлага да стане ал. 1 и да се създаде нова ал. 2 със следното съдържание: „Алинея 1 не се прилага в случаите на първа адресна регистрация по постоянен адрес на лицата, получили българско гражданство по реда на чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за българското гражданство.“. Промяната се изразява в изключване на ограниченията, свързани с броя на лицата, които могат да обитават едно жилище, при първа адресна регистрация по постоянен адрес, направена от български граждани, получили гражданство по горепосочения ред. Мотивите в подкрепа на предложението са, че се касае за лица, които най-често доказват българския си произход чрез родство с починали прабаби/дядовци като с оглед законовите изисквания прибягват до търсене на адрес в населени места, близки до граница. Законът за гражданската регистрация предвижда, ако не може да бъде посочен постоянен адрес в България, българските граждани, живеещи в чужбина, да се вписват служебно в регистъра на населението в район „Средец“ в гр. София, а тази разпоредба затруднява получилите по горепосочения ред гражданство лица най-вече административно поради големия обем от работа и брой жители на този район. Стига се и до увеличаване на финансовите разходи, тъй като се налага пътуване до гр. София, а и до необходимост от повече ресурси и време за получаване на административни услуги.

Изложеното, ако считате за подходящо и необходимо, бихте могли да предоставите на вниманието на народните представители за законодателно предложение.

С уважение,

МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

